

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIVe KAMER

A R R E S T

**nr. 220.076 van 28 juni 2012
in de zaak A. 200.509/XIV-34.167**

In zake : Jozef PIRENNE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Frank Judo
kantoor houdend te 1000 Brussel
Keizerslaan 3
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

het INSTITUUT VAN DE BEDRIJFSREVISOREN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Patrick Peeters
kantoor houdend te 1000 Brussel
Terhulpsessesteenweg 120
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 1 juni 2011, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van de Raad voor het Instituut van de Bedrijfsrevisoren van 1 april 2011, waarbij wordt beslist het verzoek tot heroverweging inzake de openbaarmaking van de notulen van het Uitvoerend Comité te weigeren.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Adjunct-Auditeur Frederic Eggermont heeft een verslag opgesteld.

De verzoeker heeft een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verwerende partij heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 6 juni 2012.

Kamervoorzitter André Beirlaen heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Michelle Daelemans, die loco advocaat Frank Judo verschijnt voor de verzoeker, en advocaat Thomas Dreier, die loco advocaat Patrick Peeters verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Adjunct-Auditeur Frederic Eggermont heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. De verzoeker is bedrijfsrevisor.

In antwoord op een verzoek van advocaat Frank Judo, opgestuurd per brief van 15 juli 2010, laat het Instituut van de Bedrijfsrevisoren (hierna ‘het Instituut’) op 27 juli 2010 weten dat de notulen van het Uitvoerend Comité van het Instituut, die hebben geleid tot een mededeling aan de bedrijfsrevisoren d.d. 29 maart 2010 inzake de looptijd van het mandaat van de bedrijfsrevisoren, niet zijn bedoeld om te worden openbaar gemaakt wanneer zij geen enkele beslissing van administratieve aard met individuele strekking bevatten.

De Commissie voor de toegang tot en het hergebruik van bestuursdocumenten (hierna ‘de CTB’), die door advocaat Judo om advies werd verzocht, oordeelt op 17 november 2010 dat de adviesaanvraag onontvankelijk is. De CTB motiveert:

“[...]

De Commissie stelt vast dat niet werd voldaan aan de wettelijke voorwaarde van de gelijktijdigheid van het verzoek tot heroverwegingneming en het verzoek om advies.

Niets belet evenwel dat de aanvrager de procedure helemaal over te doen. Als er niet wordt ingegaan op een nieuwe aanvraag, dan kan hij wel de administratieve beroepsprocedure op rechtsgeldige wijze instellen”.

Bij brief van 2 december 2010 vraagt advocaat Judo opnieuw om inzage van de relevante uittreksels van de notulen van het Uitvoerend Comité van het Instituut.

Bij aangetekende brief van 21 februari 2011 wordt naar het Instituut een herinnering verzonden. Tevens wordt een adviesaanvraag verzonden naar de CTB.

Op 14 maart 2011 brengt de CTB het volgende advies uit:

“[...]

Voor zover [het gaat om een document van persoonlijke aard] toont de aanvrager niet aan dat hij een belang heeft en is de adviesaanvraag niet ontvankelijk. Gaat het echter niet om een document van persoonlijke aard, dan is het aantonen van een belang niet vereist en is de adviesaanvraag wel ontvankelijk.

[...]

Artikel 32 van de Grondwet en de wet van 11 april 1994 betreffende openbaarheid van bestuur gaan uit van de principiële openbaarheid van alle bestuursdocumenten. Het Instituut voor Bedrijfsrevisoren kan slechts de toegang tot een bestuursdocument weigeren als zij één of meer uitzonderingsgronden moet of kan invoeren die zijn terug te vinden in artikel 6 van de wet van 11 april 1994. Bovendien moet het invoeren van een uitzonderingsgrond in concreto en op pertinente wijze worden gemotiveerd. Voor de uitzonderingsgronden van artikel 6, § 1 moet bovendien een belangenafweging plaatsvinden en de uitzonderingsgronden in artikel 6, § 2 kunnen slechts worden ingeroepen als wordt aangetoond dat de openbaarmaking afbreuk doet aan het beschermde belang.

De Commissie wenst bovendien op te merken dat slechts de toegang kan worden geweigerd voor de informatie die onder een uitzonderingsgrond valt, zodat alle andere informatie wel degelijk openbaar moet worden gemaakt”.

De Raad van het Instituut beslist op 1 april 2011 om niet in te gaan op het verzoek tot heroverweging inzake de openbaarmaking van de notulen van het Uitvoerend Comité. Het Instituut overweegt:

“Ik verwijs naar uw brief van 21 februari 2011 waarbij u aan het Instituut van de Bedrijfsrevisoren een verzoek tot heroverweging richt in de zin van artikel 8, §1, van de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur, zulks in navolging van een eerdere weigering vanwege het Instituut tot openbaarmaking van de notulen van het Uitvoerend Comité. Met dezelfde post richt u een adviesaanvraag aan de Commissie voor de toegang tot en het hergebruik van bestuursdocumenten.

U zult inmiddels kennis hebben genomen van het advies van 14 maart 2011 van de Commissie.

De Commissie geeft aan dat het Instituut van de Bedrijfsrevisoren de toegang tot de notulen van het Uitvoerend Comité kan weigeren met toepassing van een uitzonderingsgrond zoals vervat in artikel 6 van de wet van 11 april 1994.

Overeenkomstig 6, §2, 2), van de wet van 11 april 1994 is een administratieve overheid verplicht om de vraag tot openbaarmaking te weigeren, indien zulks afbreuk zou doen aan een bij wet ingestelde geheimhoudingsverplichting.

Het Instituut van de Bedrijfsrevisoren is van oordeel dat deze uitzonderingsgrond van toepassing is op uw verzoek tot openbaarmaking van de notulen van het Uitvoerend Comité.

In de wet van 22 juli 1953 houdende oprichting van het Instituut van de Bedrijfsrevisoren en organisatie van het publiek toezicht op het beroep van bedrijfsrevisor, zoals gecoördineerd op 30 april 2007 (B.S., 24 mei 2007), wordt immers in een geheimhoudingsverplichting voorzien voor alle werkzaamheden van het Instituut zelf, evenals van zijn organen.

Meer bepaald wordt in artikel 35 van de wet van 22 juli 1953, onder de afdeling 'Beroepsgeheim van het Instituut', uitdrukkelijk bepaald dat artikel 458 van het Strafwetboek van toepassing is op het Instituut, zijn organen, de leden van zijn organen en de personeelsleden.

De plicht tot geheimhouding wordt in artikel 35 van de wet van 22 juni 1953 ruim omschreven, en er wordt geen beperking gesteld op de handelingen of werkzaamheden die worden gedekt door het beroepsgeheim.

Het beroepsgeheim is bovendien van openbare orde en de niet-naleving ervan wordt strafrechtelijk gesanctioneerd.

Zoals ik u reeds meermaals aangaf in voorgaande briefwisseling, wordt in artikel 24 van het koninklijk besluit van 7 juni 2007 tot vaststelling van het huishoudelijk reglement van het Instituut voor Bedrijfsrevisoren overigens niet voorzien in openbaarmaking van de notulen van het Uitvoerend Comité.

Om deze redenen heeft de Raad van het Instituut van de Bedrijfsrevisoren in zijn vergadering van 1 april 2011 beslist om uw verzoek tot heroverweging inzake de openbaarmaking van de notulen van het Uitvoerend Comité, te weigeren.

Kopie van deze brief wordt tevens gericht aan de Commissie, overeenkomstig artikel 8, §2, derde lid, van de wet van 11 april 1994”.

Dit is de thans bestreden beslissing.

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

In de brief van 2 december 2010, waarbij advocaat Judo om inzage van de relevante uittreksels van de notulen van het Uitvoerend Comité van het Instituut verzocht, wordt niet vermeld dat de openbaarheid wordt aangevraagd namens een cliënt. In casu heeft de verzoeker dan ook geen aanvraag tot openbaarmaking van de notulen van het Uitvoerend Comité van het Instituut ingediend. Dit volstaat om ambtshalve vast te stellen dat de verzoeker de vereiste kwaliteit of hoedanigheid mist voor het instellen van het voorliggende beroep.

Het beroep is onontvankelijk.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt het beroep.

2. De verzoeker wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 28 juni 2012, door de Raad van State, XIVE kamer, samengesteld uit:

André Beirlaen,	kamervoorzitter,
Carlo Adams,	staatsraad,
Stephan De Taeye,	staatsraad,
bijgestaan door	
Christophe Verhaert,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Christophe Verhaert

André Beirlaen